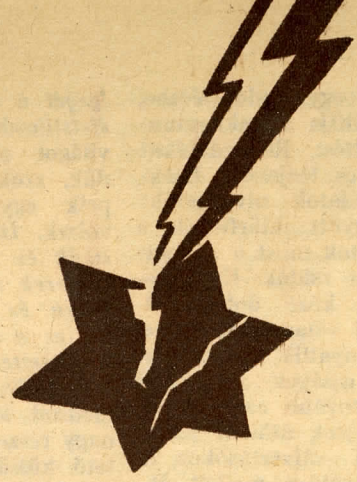

Harc

A Zsidókérdést Kutató Magyar Intézet hivatalos lapja

FŐSZERKESZTŐ:
BOSNYÁK ZOLTÁN

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON
I. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM * BUDAPEST, 1944 JUNIUS 17

FELELŐS SZERKESZTŐ:
N. LEVATICH LÁSZLÓ

Hubay Kálmán: Hogyan teljesítette Hetényi és Schweinitzer a Cion bölcseseinek parancsait?

Serényi Miklós: Így akarta megdönteni a zsidóság a római birodalmat?

Málnási Ödön: Magyarország első Jud Süsse

Méhely Lajos, a magyar fajvédelem előharcosa

Fiala Ferenc: Arnold Zweig levelezése Tucholski emigráns zsidó íróval

Somody István: A gyári internálótáborban is bűnözik a zsidó!

VÁROSOK ZSIDÓK NÉLKÜL

Írta BOSNYÁK ZOLTÁN

A huszas évek elején, amikor az ellenforradalom utáni időkben a zsidóság politikai, közéleti, gazdasági hatalmának letörésére alkalmas eszközöket és módokat kerestünk, megpróbáltuk magunkat a zsidóság ránk nehezedő nyomása alól valamennyire felszabadítani, szomszédságunkban, az egykori császári birodalomból megmaradt kis német-osztrák köztársaságban is elkeseredett politikai és világnézeti harcok dúltak. A zsidó Deutschek, Bauerek, Seitzek, Adlerok, Ellbogenek és társaik által föllevezelt munkástömegekre támaszkodó marxista pártok, a szociáldemokraták és kommunisták semmitől vissza nem riadó elszánt erőfeszítésekkel igyekeztek a teljes politikai főhatalmat magukhoz ragadni, hogy a megbukott magyarországi kísérlet után most Ausztriából csináljanak egy új közép-európai szovjetköztársaságot. A nemzeti öntudatukhoz hű tömegek ellenállásra szervezkednek és el vannak szánva a végsőkig menő harcra a zsidó marxista hatalmi törekvésekkel szemben. A nemzeti mozgalmak és önvédelmi szervezetek elsősorban a zsidóságot támadják, ők teszik felelőssé a növekvő társadalmi zűrzavarért, a politikai testvérharcért, a polgárháborúért, az erkölcsi hanyatlásért, a társadalom széttörléséért. A bécsi zsidó sajtó állandó és rendszeres ellenpropagandát folytatott. Egyrészt a nemzeti mozgalmakról és azok vezetőiről a rágalomok és hazugságok válságos áradatát zúdította a közvéleményre, másrészt egyetlen alkalmat se mulasztott el annak bizonyítására, hogy a zsidók milyen értékes elemek a társadalomnak, milyen szolgálatot tettek a haladás ügyének, mennyire nélkülözhetetlenek az üzleti és gazdasági életben. Ennek a zsidó ellenpropagandának volt egyik egészen selejtes, érték-

telen terméke Hugó Bettauer politikai regénye, *Nagyváros zsidók nélkül* (Die Stadt ohne Juden). Bettauer típusa volt a tehetségtelen zsidó regényíparosoknak. Írásainak semmi közülük sem volt a szó tiszta és igazi értelmében vett irodalomhoz. A pornográfia legsilányabb fajtáját művelte. Anyai mocskot és alávalóságot kevesen halmoztak fel írásművekben, mint ez a zsidó. A zsidó sajtópropaganda által népszerűsített regényei szürnyű rombolást vittek véghez Bécs fiatalosságának lelkében. Bettauer könyvei, az *Asszonyvásár*, *A kitesztott*, *Az asszonygyilkos*, *Az elszabadult erkölcsök* és a többiek minden időkből beszédes bizonyosságai lesznek annak a zsidó erkölcsrombolásnak és szellemi mérgezésnek, lelki fertőzésnek, amelynek a gazdanépek a közibük tolatkodó zsidóság részéről mindig ki vannak téve. Az ösztönélet szabadsága, a prostitúció feldicsőítése, az erotika felmagasztosítása, ez Bettauer regényeinek lényege.

A *Nagyváros zsidók nélkül* című regényében kivételesen más tárgyhöz nyúlt. Ebben azt akarta bizonyítani, hogy hiába győzedelmeskednek a zsidóellenesek, hiába kerülnek uralomra és őrzik ki a városokból a zsidókat, nem tudják sokáig nélkülözni őket olyannyira, hogy nemcsak visszaengedik, egyenesen visszahívják őket. A regény vérszegény cselekménye azzal kezdődik, hogy a parlament egyhangúlag megszavazza a zsidók kiutasítására vonatkozó törvényt. A törvény szerint a vegyesházasságban élő zsidóknak is el kell hagyniuk az országot. Bettauer bizarr jelenetekben mutatja be, hogy a nem zsidó házastársak mennyire ragaszkodnak a zsidó férjükhöz és feleségükhöz. A zsidók vagyonukat természetesen nem zsidó barátaik közreműködésével vonják ki a le-

foglalás, illetve igénybevétel alól. A „Lányok maguk közt” című fejezet gyalázatos és cinikus hangon mutatja be, milyen nagy a zsidók kiutasítása miatti elkeseredés azok között, akik jópénzü zsidó barátai kitarítottjai voltak. Bettauer regényeiben a nem zsidó nő pénzért vagy szerelemből mindig a zsidó igényeinek és vágyainak kielégítésére szolgál.

Alig távozik el az utolsó zsidó, máris jelentkeznek a bajok, munkanélküliség. Akik átvették a zsidó üzleteket, nem tudtak hivatásuknak megfelelni, a munkanélküliek tüntetnek, a pénz értéke csökkent, általános drágaság állott be, az emberek mogorvábbak lettek, a színházak unalmasak, megbuktak vagy becsuktak, nincs divatluxus, az idegenforgalom inkább csak parasztozokra szorítkozik. A nagy divatcégek sorra megbuknak. A nem zsidó vásárlók is elmaradnak, kiderül róluk, hogy vagy zsidóknak voltak a feleségeik, vagy zsidó szeretőt tartottak. Egyik gyár a másik után szünteti meg üzemét, a kereskedések is mind csődbe mennek. A zürichi tőzsdén esik az osztrák korona árfolyama. A külföldi pénzcsoportok kölesönt nem adnak. A nemzetközi kereskedelem elkerüli Bécsét. A tőzsdeélet pang. A lakások ezrei üresek maradtak. A keresztény vállalatok, akik átvették a zsidó üzleteket, üzemeket, áruházakat, nem értettek az üzletvitelhez, hiába csináltak nagy forgalmat, nyereség nem mutatkozott, csődbe jutottak.

„Azokban az években, amelyek a háború végét és az összeomlást követték, Wien mindinkább a közép-európai fényűzés középpontjává fejlődött. Egyes társadalmi rétegek olyan gazdagon fényűző életet éltek, hogy azt az egész világon példátlanul találták. De Wien lakosságának hatalmas tö-

megei, nemcsak a munkásság, hanem a kispolgári elem is fogcsikorgatva látta, hogy mit művelnek ezek az idegen elemek s mindenekelőtt a galíciai, romániai és magyar zsidók, akik úgy viselkedtek, mintha Wien urai lennének: hajigálták a számukra szinte értéktelenné vált osztrák koronát, pezsgőztek, amikor a kisember a pohár söret is alig tudta megfizetni; teleaggatták asszonyaikat gyönyörűekkel és bundákkal, mialatt az igazán jó társasághoz tartozók da rabonként adogatták el régi családi ékszereiket pompás luxusautókon száguldtak keresztül a városra, elkaparintották a bennszü- lött bécsiek lakását és feltűnően lármás, kihívó modorukkal meg töltötték ezt az ősi művelt várost. Amikor a zsidókat kikergették,

a város képe napról napra teljesen megváltozott. Az esztelen fényűzés megszűnt, a nagy végelárdás megrekedt, nem kellett már sorbaállni, hogy az operába szóló jegyet elcsíphesse az ember s az élet csöndesebbé, szerényebbé, egyszerűbbé vált. De aztán kitérnek, hogy egy ilyen város, mint Wien, fényűzés nélkül nem élhet! — írja Bettauer: a zsidók nélküli Bécs életéről. A politikai élet is lehangyatlott. A pártellenzék megszűntek. A horogkereszteseknek zsidók hiányában többé nem volt létjogosultságuk, lapjaik megszűntek, utolsó gyűlésükön húszan jelentek meg. Az előkelő nyaraló- és fürdőhelyek meg sem nyitották üzemiüket. A gazdasági válság elmélyül, a kormány új adókat vet ki. Közben álnéven, hamis iratok-

GÓLUSZ-DAL

Vedd a botod, üzött zsidó,
Koldusbotod, az ezerévest,
Kenyeret tégy tarsolyodba,
Tömlődöt friss vízzel éleszd.

Kösd fel öved ágyékkodra,
Hajtsd fel redős, vén ruhádat,
Gyermekid vedd karjaidra,
Kedvesedet hordja vállad.

Hajtsd meg hátad, indulj, indulj,
Rajtad Isten sújtó átka.

Villogó nagy kard mögötted,
Siess, siess, ne nézz hátra.

Ne ints búcsút testvérednek,
Ne nézd: könnyű ül szempillán,
Körüled száz kígyó szisszen,
Fuss csak, Kájin, Kájin, Kájin!

Fölötted száz varjú károg,
Csattog szárnyok,
Sötét szárnyok:

„Kájin, Kájin, Kájin, fuss csak!”

S dörg az ég rád: Nincs menekvés,
Nincsen, nincs a nyomorultnak!

Lapunk múlt heti számában közöltük Sajó Sándornak örökszép versét, az Új Ábél, amelyben a nagy magyar költő a zsidóságot Kainban személyesíti meg. Érdekes, hogy vannak zsidók, akik népiüket szintén Kainnak tartják, akit mindenünnen kiűznek. Patai Józsefnek, a cionista írónak, a „Múlt és Jövő” című zsidó folyóirat 1931 júniusi számában megjelent „Gólusz-dal” című költeménye is ezt igazolja. Gólusz: héber szó, magyarul számkivetést, szétszóródást, görög szóval: diasporát jelent.

Ára 30 fillér